

(א) ויבמות יט. ויש"י
(ב) פסחים יג. ג' עין
סנהדרין קא. ויפסדי' שם
ד"ה מנצח ויפסדי'
דחכא, (ד) ב"ב ח: פסחים
יג. (ה) ז"ל כנו, (ו) נע"ב,
(ז) נבגו' שלפניו איתא ק'
וקן העיקור מוס' גיטין ל':
ד"ה וכו',

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חיישין וכו'
לוריס הס"ד וחס"כ מ"ה
היינו דקתני ויפסדי'
הואל: (ב) ד"ה ויפסדי'
ואי משכמי מאי מוציני:

מוסף רש"י

אבודין. נחמין והולכין
(פסחים יג.). והדבש.
נתקלקל ונעשה ללול מחמת
חממות (סנהדרין קא).
פורטין. פירוטות של חמם
שגו לנקה וכחממין
אותם מחממין. דרך
לפורטין כסף (פסחים יג.).
פירוטות שגו לוקחין דברי
כסף לפי שהפירוטות של
חמם מחממות (ב"ב ח:).
ואין פורטין לעצמם. פן
יחשדום שפורטין כול (שם).
תמחור. מאכל לחם ומיני
מאכל שגויין לחלק (פסחים
יג.). ואין מוציני
לעצמן. שמה יחשדום
שלחמם כול (שם).

רבינו חננאל

מתני' המפקיד פירות
אצל חבריו אפי' הן
אבודין לא יגע בהן מאי
טעמא אמר רב כהנא
רוצה אדם בקב שלו מטי
קבין של חבריו. רב נחמן
בר יצחק אמר חיישין
שמה עשאן תרומה ומעשר
על מקום אחר. מיתבי
המפקיד פירות אצל חבריו
הרי זה לא יגע בהן
לפיכך בעה"ב עושה אותן
תרומה ומעשר על מקום
אחר. ומקשי' בשלמא
לטעמיה דרב כהנא היינו
דקתני לפיכך פי' כיון
שאין אדם רוצה שיחליף
לו פירותיו אלא ישארו
לו כמות שהן לפיכך
בעל הבית עושה אותן
תרומה ומעשר על מקום
אחר. אלא לטעמיה דרב
נחמן מפני שבעל הבית
עושה אותן תרומה מיביע
ליה למימר. ויפקינן כיון
דאמר רבנן לא יגע בהן
דחיישין שמה בעליהן
עשאות תרומה לפיכך בעל
הבית עושה אותן תרומה
כו': אמר רבה בר בר חנה
אמר ר' יוחנן מחלוקת
תנא קמא ורשב"ג דאמר
תנא קמא לא יגע בהן
בזמן (ז) שחסרונן כדכונן
במתני' הרי זה יוצא
לו חסרונת אבל יותר
מכדי חסרונן דברי הכל
מוכרין בב"ד ודאי אדרב

והא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא. וכיון דטעמא
זהכי מה לי כלי מה לי מעות והיכי תיסק אדעתין למימר דנמעות
מודה להו לרבנן ואמאי אכטריך למתנייה: לרבנן איטעריך.
לאשמועינן מילתא דרבנן תנניהו למרויהו ואי תנא כלים צרישא

הכי נמי דלא אכטריך מו למתני
מעות אבל השתא דתני מעות צרישא
תני כלים למימר לא זו בלצד דליכא
פסידא דשצירת כלי אלא אף זו
דליכא פסידא דגדול אמרינן הכי:
מתני' אבודין. ע"י עכברים או
ריקבון: לא יגע בהן. למוכרין וטעמא
מפרש בגמ': **גמ'** קצ שלו. חציצה
עליו על ידי שמל כהן וקצ שישאר
לו מהם הוא רוצה מתשעה קצין
של אחריים שיקח דמיהן אם ימכרם:
חיישין נו'. ואסור להאכילו לוריס:
(א) לפיכך. הואל ואסור למוכרין
משום דרוצה אדם בקצ שלו הרי הן
נחזקת קיימים ומותר צעל הבית
לעשותן תרומה ומעשר על פירות
שש לו צדימו: מאי לפיכך. איסור
מכירה משום הא הוא והיכי תלי
תנא עשייתו צאיסור מכירה: השתא
דאמר רבנן לא תזבין דחיישין.
שמה עשאן המפקיד תרומה הרי הן
נחזקת שלא נמכרו ועושה אותן צעל
הבית כו': **מחלוקת.** דמתני':
צדי חסרונן. כדרך שאר תבואות
כמו שמופרש במשנתנו (לקמן דף מ).
לחמינן ולאורזי משעה חלאי קצין לכור:
אבל אם אבודין יותר מכדי חסרונן.
אפי' רבנן מודו דמיכרם צצ"ד:
ודאי פליגא. הא דרבי יוסה דאי
איכא למיחש לשמא עשאן בעליהן
תרומה אפילו ציותר מכדי חסרונן
נמי אסור למוצנייהו: מי לימא

פליגא. דוקא אמר רב כהנא שאם
תשעה קצין הן נוח לו שיאבדו עד
קצ ואל ימכרם דהוה ליה יותר מכדי
חסרונן ופליגא הא דר' יוחנן עליה
או לא דוקא ט' קצין נקט אלא נוח
לו שיהא נפסד קצת ולעולם כדי
חסרונן ותו לא: **גוזמא.** שפת יתר:
מוסיפי'. לרבי יוחנן: **וקאלינ' צעל**
הבית טבליים שאין פירותיו מתוקנין
שאין אלו קיימין שהוא סומך עליהן:
לא שפיתו. ואין לחוש צכך:
ופרכין ואי משכחין (ז) מאי מוצנינן
להו. בתמיה: **ליחוש שמה עשאן**
כו'. ונמלא המוכר מאכל תרומה
לוריס: **צדמי תרומה.** כול שאין
עליה קופצין לקנותה שאינה נאכלת
אלא לכהנים ולרבייה שומר צטהרה:
לקמיה הוא דהויא יתר מכדי חסרונן.
לזמן מרובה יש צאצודין יתר
מכדי חסרונן: **מקמי דיהיו כו'.**
שאין אדם משהא טבליים כל כך זמן
מרובה מה מלתקנן: **והדינש.** יא' **לא**
טעם דובשנו והחמיץ אשמל"ר צלע"ז
(א) כדאממר (איזב לא) וצכל תבואתי
תשרש תעקר שרשיה וכמו עד לא
ירמק חצל הכסף (קהלת יב) יפתחו
תרקות עזומיה: **עושה להם חקנה.**
לקמיה(ז) מפרש מאי חקנה י' עוד הלא
כל קילקול העמוד לצא כצר צא
הוא: ואין מוכרין לעצמו. שלא יחשדוהו
שמה לקחן כול: **פורטין.** מחליפין
פירוטות נחושט צסלעי כסף מפני
שהפירוטות מתעפשות ונפסלות:
תמחור. מאכל שגויין מצעלי
צמים לחלק לעניים צכל יוס:

מאי לאו אפילו יתר מכדי חסרונן. ואיכא למאן דאמר לא יגע ואת אמרת דצדי הכל מוכרין: כיון דקס קס.
מאחר שעמדו צקלקולם הרי כצר עמדו ולא יתקלקלו מעתה יותר אבל שאר פירות הולכין ומרכיזין תמיד:
למאי

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

לח.

שמא עשאן תרומה ומעשר ע"ל מקום אחר. הקשה ר"ת וכי
נחשדו חצירים למרוס שלא מן המוקף כדאמר צפרק כל
הגט (גיטין דף ל:) ופ"ק דחולין (דף יא.) גבי ר"מ שאכל עלה של

ירק ואור"ת דהכא גבי פקדון חולין צחששא מועטת שלא יגע צהם

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי
הוא אלא תרווייהו לרבנן איצטריך(ז) ולא זו
אף זו קתני: **מתני'** (א) המפקיד פירות
אצל חבריו אפילו הן אבודין לא יגע בהן
רשב"ג. **אומר מוכרין בפני ב"ד מפני שהוא**
כמשיב אבירה לבעלים: גמ' מאי טעמא
אמר רב כהנא אדם רוצה בקב שלו
מתשעה קבים של חבריו ורב נחמן בר
יצחק אמר דחיישין שמא עשאן המפקיד
תרומה ומעשר על מקום אחר מיתבי
המפקיד פירות אצל חבריו הרי זה לא יגע
בהן לפיכך בעל הבית עושה אותן תרומה
ומעשר על מקום אחר בשלמא לרב כהנא
היינו דקתני לפיכך אלא לרב נחמן בר
יצחק מאי לפיכך הכי קאמר השתא דאמור
רבנן לא תזבין דחיישין לפיכך בעל הבית
עושה אותן תרומה ומעשר על מקום
אחר אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
מחלוקת בכדי חסרונן אבל יותר מכדי
חסרונן ידברי הכל מוכרין בב"ד אדרב
נחמן בר יצחק ודאי פליגא אדרב כהנא
מי לימא פליגא כי קאמר רב כהנא בכדי
חסרונן קאמר והא רוצה בקב שלו מתשעה

קבין של חבריו קאמר גוזמא בעלמא
מיתבי לפיכך בעה"ב עושה אותן תרומה
ומעשר על מקום אחר וליחוש דלמא הוו
להו יותר מכדי חסרונן וזבנייהו וקא אכיל
טבליים יותר מכדי חסרונן לא שכיח ואי
משכתבי מאי מוצנינן להו וליחוש שמא
עשאן בעל הבית תרומה ומעשר על מקום
אחר כי מוצנינן נמי ילכהנים בדמי תרומה
מוצנינן להו ולרב נחמן בר יצחק נמי
נוצניניהו לכהנים בדמי תרומה בהא פליגי
דרבה בר בר חנה סבר יותר מכדי חסרונן
לא שכיח מידי וכי משכתב לקמיה הוא
דהויא יתר מכדי חסרונן אי עביד להו בעה"ב
תרומה ומעשר על מקום אחר מקמיה דהוו
להו יותר מכדי חסרונן עביד להו הלכך

כי הוו להו יותר מכדי חסרונן נוצניניהו
לכהנים בדמי תרומה ורב נחמן בר יצחק
סבר יתר מכדי חסרונן משכתב שכיח וכי הוו
להו לאלתר הוא דהוו להו ואי אמרת נוצניניהו
יזמנין דקדים ומוזבין להו וכי עביד להו בעל
הבית תרומה ומעשר על מקום אחר לא
ידע דזבנא וקא אכיל טבליים מיתבי
המפקיד פירות אצל חבריו והרכיבו יין
והחמיץ שמן והבאיש דבש(ז) והדביש הרי
זה לא יגע בהן דברי ר"מ וחכמים אומרים
יעושה להם תקנה ומוכרין בבית דין יוכשהווא
מוכרין מוכרין לאחרים ואינו מוכרין לעצמו
יכיוצא בו(ז) גבאי צדקה בזמן שאין להם
עניים לחלק פורטין לאחרים ואין פורטין
לעצמן גבאי תמחור בזמן שאין להם עניים
לחלק מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמן
קתני מיהת פירות והרכיבו מאי לאו אפילו
חסרונן והא יין והחמיץ שמן והבאיש דבש
חסרונן ניניהו שאני הני כיון דקם קם

קתני מיהת פירות והרכיבו מאי לאו אפילו
חסרונן והא יין והחמיץ שמן והבאיש דבש
חסרונן ניניהו דבש והדביש

למאי

עין משפט נר מצוה

מג א מיי פ"ז מהל'
שאלה ופקדון הל' א
ועיין צהשנות וממ"מ סג
עשין פח פוט"ע ח"מ סי'
צכצ סעיף טו:

מוד ב מיי שם:
מוד ג מיי שם וסג שם
טוש"ע שם:

מוד ד מיי שם:
מוד ה מיי שם הל' ג
וסג שם טוש"ע שם

סעיף טו:
מוד ו מיי שם הל' ה
טוש"ע שם סעיף יט:

מפז ז מיי פ"ט מהל'
ממנות ענייני הל' יא
סג עשין קספ טוש"ע י"ד
סי' רט סעיף צ:

לעני רש"י

אשמל"ר [אישמל"ר].
להחמין, (על דבש).

רבינו חננאל (המבשר)

נחמן (בר יצחק) דהוא
אמר חיישין שמא עשאן
תרומה ותרומה אינה
נמכרת לשום חולין ור'
יוחנן הא אמר מוכרין
הלכך ודאי פליגי. לימא
דהא דר' יוחנן פליגי
נמי אדרב כהנא דהא
איהו נמי לא ימכרם
קאמר. ודחי' את לן
למימר דלא אמר רב
כהנא לא ימכרם אלא
היבא דחסרין (ז) פחות
מכדי חסרונן והוא כדכונן
לקמן לחיטום ולאורזי ט'
וצאי קבין לכור וכו'
אבל בחסרון יותר מזה
לא אמר רב כהנא לא
ימכרו ולא פליגי עליה
דר' יוחנן. ומקשי' לר'
יוחנן וציוושו דלמא הוה
בהן חסרון יתר מכדי
חסרונן ששינוי במשנתנו
ומכרם על פי ב"ד מי
שהיו מופקדין אצלו ולמה
שנינו לפיכך בעה"ב עושה
על מנת שפירות קיימין
על פירות נמצא אוכל
טבליים למפרע ויפקינן כי
מזבין להו להני פרי
לכהנים מזבין להו בדמי
תרומה שאם יבואו בעליהן
ריאמרו כי תרומה היו
יחזור דמיהן לכהן והדרב
ידוע שאין בעליהן עושין
אותן תרומה על מקום
אחר אלא בקרוב זמן
דשרבו ברוח הוא שאין
בחזק זה הזמן עלה בהן
יותר מכדי חסרונן דאמר'
ודאי חל עליהן שם
תרומה ונפטרו הפירות
שהפרישן עליהן אבל אחר
זמן הרבה דאיכא למיחש
דלמא הוה בהו יותר מכדי
חסרונן לא ועל אורחא דא
(א) דשמעתא דהה.
ומקשינן המפקיד פירות

(א) צ"ל מלן שם אבודין כדי
ספרותן כדמנן וכו'.

(ב) אולי צ"ל דמסרי כדי
ספרותן וכו'.

(ג) אולי צ"ל ועל אורחא דא
למחר מפקדא דשמעתא דהה.